

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ

ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΖΩ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΥ ΖΗΝ

Τίτλος «Δε μαλώνω, δε μαλώνω, αγκαλιά μεγάλη
απλώνω.»

Χρονική περίοδος : Σεπτέμβριος-Οκτώβριος -Νοέμβριος

Τμήμα 2ο

Υπεύθυνες νηπ/γοί: Σπανάκη Μαρία- Μελεσανάκη Έρση

Παίξαμε ομαδικά
παιχνίδια
με σκοπό το
δέσιμο των μελών
της ομάδας.

Τα παιδιά
κινούνται κυκλικά
προσέχοντας μην
πέσει η μπάλα
από το ύφασμα.

Κρατάμε καθένας από ένα σημείο το αλεξίπτωτο και κινούμαστε κυκλικά.

Για να μπορέσουν να παίξουν όμως ταυτόχρονα όλα τα παιδιά της ομάδας κρατάμε το αλεξίπτωτο δύο παιδιά από το ίδιο σημείο.

Το ίδιο κάνουμε και για να μπορέσουμε να σταθούμε πάνω του. Στεκόμαστε δύο παιδιά σε κάθε χρώμα.

Κάθε παιδί φτιάχνει από μια ζωγραφιά.

Στο πάτωμα υπάρχουν απλωμένες καρδούλες πάνω στις οποίες είναι γραμμένα τα ονόματα όλων των παιδιών της τάξης. Κάθε παιδί με τη σειρά του παίρνει μια καρδούλα και.....

Αφού αναγνωρίσει το όνομα που αναγράφεται πάνω στην καρδούλα...

Χαρίζει τη ζωγραφιά του σ' αυτό το παιδί.

Διαβάσαμε το ποίημα της Νίνας Ζαφειρίου « Ο Μαστροχαλαστής» κι αυτό αποτέλεσε την αφορμή να φτιάξουμε τους κανόνες της τάξης μας.

Κάθε παιδί διαλέγει μία κάρτα κι αφού τη σχολιάσουμε όλοι μαζί την τοποθετούμε στο κόκκινο ή στο πράσινο ανθρωπάκι.

Οι εικόνες που βρίσκονται στο πράσινο ανθρωπάκι το «Φρονιμούλη» δείχνουν αποδεκτή συμπεριφορά ενώ στο κόκκινο το «Μαστροχαλαστή» μη αποδεκτή.

Αντιλήψεις των παιδιών για τη βία στο σχολείο.

Μέσα από την παρατήρηση και το σχολιασμό διάφορων εικόνων που αναπαριστούν διάφορες σκηνές βίας τα νήπια εκφράζουν την άποψη τους. Οι εικόνες που παρουσιάστηκαν στα παιδιά αντλήθηκαν από [εδώ](#).

Σχολιάζοντας αυτή την εικόνα τα νήπια είπαν :

« -Ένα παιδί δέρνει ένα άλλο παιδί . Ένα παιδί από αυτά που κοιτάζουν λέει Σταμάτα!!! ενώ τα άλλα του λένε καλά του κάνεις.»

«-Το παιδάκι που δέρνει το άλλο παιδάκι του το κάνει γιατί κάνει αταξίες και το άλλο θέλει να το κάνει καλό παιδί.»

«-Το παιδάκι που δέρνει είναι κακό παιδί κι ο μπαμπάς του πρέπει να το βάλει τιμωρία. Πρέπει να πει στο άλλο παιδί, σταμάτα να κάνεις αταξίες σε παρακαλώ.»

«- Ένα παιδάκι κλαίει γιατί τα άλλα το κοροϊδεύουν επειδή κουβαλάει πράγματα. Θα έπρεπε να του πουν θέλεις να σε βοηθήσω;»

«-Το παιδάκι είναι λυπημένο γιατί κρατάει άσχημη τσάντα.»

« Το λένε χοντρό»

«Ένα παιδί σπρώχνει το άλλο για να του πάρει το βιβλίο.»

«-Το παιδί είναι λυπημένο , γιατί δεν το αγαπάνε. Όμως στο σχολείο είμαστε όλοι φίλοι»

«Το κοροϊδεύουν και το λένε φάλαινα. Αν συνέβαινε σε μένα, θα ένοιωθα λυπημένος και θα έφευγα. »

«Εγώ θα θύμωνα και θα έπιανα τη μαχαίρα.»

Τα παιδιά σε ζευγάρια δραματοποίησαν σκηνές βίας και την αντιμετώπιση του θύτη από το θύμα.

Σταμάτα να μου
τραβάς τα μαλλιά . Θα
το πω στη μαμά μου.

Πως είναι έτσι τα
μαλλιά σου; Δε μου
αρέσουν καθόλου!!!

Εμένα μου αρέσουν
πάρα πολύ!!!θα πω στη
μαμά να μου τα χτενίζει
πάντα έτσι!!!

Τι άσχημο
μπουφάν που
φοράς. Δε μου
αρέσει
καθόλου!!!

Εμένα μου αρέσει
πολύ!!!θα πω στη
μαμά μου να μου
αγοράσει κι άλλο
τέτοιο!!!

Φύγε από
δω!!! Δε σε έχω
φίλη!!

Γιατί τι σου έκανα;
Στο σχολείο είμαστε
όλοι φίλοι!!! Το λέει
και ο κανόνας!!

Τα παπούτσια
σου είναι πολύ
άσχημα!!!

Εμένα μου αρέσουν
πολύ!!!θα τα φοράω
κάθε μέρα!!!

Πως είσαι έτσι;
Είσαι πολύ
άσχημος!!

Δεν είμαι καθόλου!!!
Και σταμάτα να με
κοροϊδεύεις, θα το
πω στη μαμά μου!!

Γνωρίσαμε το Μπόμπο, μία κούκλα που δεν έχει στόμα και για αυτό δεν μπορεί να μιλήσει.

Τον ζωγραφίσαμε σε χαρτί του μέτρου

Γράψαμε από τη μια πλευρά τα σχόλια που κάνουν οι άλλοι για αυτόν και από την άλλη πως αισθάνεται αυτός εκείνη τη στιγμή.

Η νηπιαγωγός παρουσιάζει στα παιδιά εικόνες που μερικές παρουσιάζουν σκληρές βίας και άλλες σκληρές με θετική συμπεριφορά.

Όταν η εικόνα δείχνει θετική συμπεριφορά τα παιδιά χτυπάνε παλαμάκια και λένε: « όλα είναι μια χαρά στου σχολειού την αγκαλιά».

Όταν η εικόνα δείχνει σκηνή βίας τα παιδιά πιάνουν τα χέρια τους σε γροθιά και λένε: «Βία φύγε μακριά από του σχολειού την αγκαλιά». Την ιδέα πήραμε από [εδώ](#)

Στο πάτωμα υπάρχουν κάρτες στις οποίες αναφέρονται περιστατικά που συμβαίνουν στο σχολείο. Κάθε παιδί διαλέγει μία. Η νηπιαγωγός τη διαβάζει και τα παιδιά λένε αν αυτό το γεγονός αξίζει να αναφερθεί στην κυρία, αν μπορούν να το αντιμετωπίσουν μόνο τους ή αν είναι τελείως ασήμαντο.

Την ιδέα πήραμε από [εδώ](#)

Τα παιδιά κατέληξαν σε ποιες περιπτώσεις το λέμε στην κυρία και σε ποιες όχι και δημιουργήθηκε ένα πίνακας αναφοράς.

Διαβάσαμε το βιβλίο « Τα χέρια δεν είναι για να δέρνουν» και στη συνέχεια ζωγραφίσαμε μια μεγάλη καρδιά την οποία βάψαμε τη μισή μαύρη και την άλλη μισή ροζ.

Στο ροζ μέρος κολλήσαμε εικόνες που δείχνουν ενέργειες που κάνουμε με τα χέρια μας και κάνουν τους άλλους χαρούμενους ενώ στο μαύρο ενέργειες που κάνουν τους άλλους λυπημένους.

Γύρω από την καρδιά κάθε παιδί κόλλησε το περίγραμμα του χεριού του πάνω στο οποίο έγραφε μία ενέργεια που κάνουν τα χέρια και κάνουν τους άλλους χαρούμενους.

Την ιδέα πήραμε από [εδώ](#)

Διαβάσαμε το βιβλίο « Οι λέξεις δεν είναι για να πληγώνουν» και τραγουδήσαμε « Τα λογάκια τα γλυκά». Γράψαμε πάνω σε καρταμέλες θετικά και ενθαρρυντικά λόγια και σε σκισμένα και τσαλακωμένα χαρτιά λόγια που πληγώνουν .Τα κολλήσαμε και...

Η αξιολόγηση των εργαστηρίων έγινε με τη δημιουργία ενός εννοιολογικού χάρτη στον οποίο καταγράφηκαν οι απόψεις των νηπίων σχετικά με τη βία και αποδεικνύει πως είναι διαφοροποιημένες και εμπλουτισμένες συγκριτικά με τις αρχικές αντιλήψεις των παιδιών.

